

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: V. K.
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2023, č. j. OAM-20873-19/ZM-2023,
ve věci platnosti zaměstnanecké karty,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci a shrnutí obsahu podání účastníků

1. Žalobce je státní příslušník Ukrajiny. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl jeho žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty a dobu její platnosti žalobci neprodloužil s odkazem na § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a s § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), tj. z důvodu, že byl žalobce pravomocně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu, konkrétně za spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky.

2. Žalobce se žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, které je podle něj nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů pro nedostatečné posouzení dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, jímž se byl žalovaný povinen zabývat na základě čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Žalovaný se podle něj nevypořádal se všemi dílčími kritérii hodnocení přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života, stanovenými rozhodovací praxí. Nezohlednil, že se u žalobce jednalo o ojedinělý exces z jinak řádného života, že od spáchání trestného činu uplynul více než rok, žalobce soudem uložený trest přijal a řádně jej vykonává, peněžitý trest již zaplatil a aktuálně probíhá řízení o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu řízení motorových vozidel. Žalobce svého pochybení lituje a jeho závažnost si plně uvědomuje. Žalovaný také nevzal v potaz délku pobytu žalobce na území ČR (5 let) a pevné sociální vazby, které si zde vytvořil a které převládají nad vazbami v domovském státě. Žalobce je sice ženatý, ale manželka žije na Ukrajině, žijí dlouhodobě odděleně a nekomunikují spolu. Dále má žalobce na Ukrajině zletitou dceru, která je rozvedená, má dvě děti a které žalobce finančně vypomáhá (30 % ze svého příjmu jí zasílá na živobytí). Na Ukrajině již žalobce nemá žádný majetek, jelikož jej jeho manželka rozprodala, takže se nemá kam vrátit. Pochází z válkou zasaženého města K. R., které je z poloviny zničené a stále zde probíhají boje. Od února 2018 byl žalobce stabilně zaměstnán u společnosti S. F. G. Č., s. r. o., přičemž jeho pracovní hodnocení bylo kladné. V důsledku napadeného rozhodnutí ale jeho pracovní poměr skončil. Z uvedených skutečností je dle žalobce zřejmé, že neprodloužením platnosti zaměstnanecké karty došlo k tak intenzivnímu zásahu do jeho rodinného a soukromého života, že tyto negativní důsledky podstatně převyšují společenskou škodlivost jeho protiprávního jednání a s tím související nedostatek trestní zachovalosti.
3. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl. Uvedl, že v době vydání napadeného rozhodnutí neměl žalobce ještě vykonán trest zákazu řízení motorových vozidel a jeho odsouzení nebylo zahlazeno, tudíž k tomuto odsouzení musel žalovaný přihlížet, na čemž nic nemění ani skutečnost, že od zbytku trestu zákazu činnosti bylo ke dni 14. 7. 2023 podmíněně upuštěno a žalobci byla stanovena zkušební doba do 14. 5. 2025. Ani jedna ze skutečností uváděných žalobcem podle žalovaného neodůvodňovala přijetí závěru o nepřiměřeném dopadu rozhodnutí do jeho života. Po zahlazení předmětného odsouzení podle žalovaného žalobci nic nebrání, aby na zastupitelském úřadu znovu o zaměstnaneckou kartu požádal. Závěrem zdůraznil, že se žalobce do stavu opilosti přivodil ze svého vlastního rozhodnutí a usedl tak za volant, aniž by domyslel všechny možné důsledky svého protiprávního jednání.

B) Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl ve věci bez jednání.
5. Ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží mj. tehdy, je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců). Důvodem pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty je i to, že cizinec byl pravomocně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu [§ 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) téhož zákona].

6. Žalobce nečiní sporným, že v jeho případě byly výše uvedené podmínky splněny, neboť byl trestním příkazem Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 15. 11. 2021, č. j. 3 T 142/2021-65, který nabyl právní moci dne 7. 12. 2021, uznán vinným ze spáchání úmyslného trestného činu, a to přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se dopustil dne 31. 10. 2021 dvěma skutky spočívajícími v řízení motorového vozidla nejprve s 2,33 promile a následně 2,82 promile alkoholu v organismu.
7. Při neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu (mj. ve formě zaměstnanecké karty) v případech, kdy cizinec spáchal úmyslný trestný čin, zákon výslovně nepočítá s posuzováním přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života (§ 174a odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Přesto je však dle judikatury žalovaný povinen zabývat se touto přiměřeností na základě přímé aplikovatelnosti čl. 8 Úmluvy, pokud cizinec dopad rozhodnutí do svého soukromého a rodinného života konkrétně namítá, tj. v průběhu správního řízení formuluje konkrétní námitku a dostatečně konkrétně tvrdí a popisuje hrozící zásah (z judikatury Nejvyššího správního soudu viz bod 31 rozsudku ze dne 5. 2. 2021, č. j. 5 Azs 203/2020-36, body 8 a 10 rozsudku ze dne 18. 7. 2023, č. j. 10 Azs 97/2023-60, body 9 a 10 rozsudku ze dne 31. 7. 2023, č. j. 2 Azs 162/2023-15 a bod 32 rozsudku ze dne 24. 7. 2018, č. j. 5 Azs 102/2017-35).
8. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce po seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí obsaženými ve správním spisu v podání ze dne 17. 4. 2023 nepřiměřenost důsledků rozhodnutí do svého rodinného a soukromého života namítal, přičemž se dovolával týchž skutečností, které zopakoval následně v žalobě.
9. Žalovaný ale na str. 3 napadeného rozhodnutí svou povinnost vyplývající z čl. 8 Úmluvy nezamlčel a žalobcem namítanými skutečnostmi se v souladu s požadavky judikatury zabýval, a tudíž své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti nezatížil. Konstatoval, že je-li důvodem neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty ztráta trestní zachovalosti v důsledku spáchání úmyslného trestného činu, tj. velmi závažného prohřešku proti právnímu řádu České republiky, může kladné rozhodnutí o žádosti odůvodnit jen velmi závažný zásah do rodinného a soukromého života žadatele, což v posuzované věci neshledal. Zdůraznil, že do rodinného života žalobce zasaženo nebude, neboť z informačního systému cizinců zjistil, že žalovaný nemá na území ČR žádného rodinného příslušníka, a zasažen nebude ani jeho soukromý život, neboť žalobce na území ČR pobývá od roku 2018, není handicapovaný a ani nemocný, je v produktivním věku, v ČR vykonává manuální fyzicky náročnou práci, a proto by měl být schopen získat si zaměstnání v zemi původu. Ztráta pobytového oprávnění spojená s nutností opustit území ČR tudíž podle žalovaného v žalobcově případě nebude tak závažná, aby mohla vyvážit veřejný zájem na tom, aby se žalobce, který se dopustil úmyslného trestného činu, na území nenacházel minimálně do doby, než bude moci být zahlazeno jeho odsouzení. Dále žalovaný poukázal na skutečnost, že vzhledem k aktuální situaci na Ukrajině není ani nezbytné, aby rozhodnutí rezultovalo v povinnost žalobce vycestovat, neboť lze požádat o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území ČR z důvodu uvedeného v § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, což negativní dopad napadeného rozhodnutí do soukromého života žalobce omezuje.

10. S uvedenými závěry se krajský soud ztotožňuje. Sám žalobce v žalobě uvedl, že rodinné vztahy udržuje toliko se zletilou dcerou, která žije i se svými nezletilými dětmi na Ukrajině, tudíž důsledkem napadeného rozhodnutí v žádném případě nebude přetrhání jeho rodinných vazeb s dcerou a vnoučaty, právě naopak. Jediný myslitelný zásah do rodinného života by tak mohla v případě žalobce představovat ztráta možnosti svou dceru a vnoučata nadále finančně podporovat z příjmů od zaměstnavatele v ČR, k čemuž ale žalovaný správně poukázal na možnost žalobce pokračovat ve výdělečné činnosti i v zemi původu. Doplnit lze také, že s ohledem na skutečnost, že žalobce získal oprávnění pobývat na území ČR na základě dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu do 31. 3. 2024, může do té doby po získání povolení k zaměstnání od Úřadu práce pokračovat ve výdělečné činnosti v ČR a nadále rodinu podporovat. K jinému zásahu do soukromého života krajský soud uvádí, že jakkoli je nepochybné, že si žalobce za 5 let pobytu nutně vytvořil na území ČR vazby, v žalobě ani předtím ve vyjádření k žalovanému žalobce netvrdil, že by tyto vazby měly v jakémkoli smyslu mimořádnou, zřetele hodnou povahu. Lze tak přisvědčit žalovanému, že převážnou část života prožil žalobce na Ukrajině, a proto nelze předpokládat problém se začleněním žalobce zpět do tamní společnosti, a to i s ohledem na to, že tam žije jeho dcera a vnoučata.
11. Krajský soud tudíž hodnotí jako řádně odůvodněný a věcně správný závěr žalovaného o absenci závažného negativního dopadu napadeného rozhodnutí do soukromého života žalobce, jenž by mohl převážet veřejný zájem na tom, aby nebyla prodlužována dlouhodobá povolení k pobytu cizincům, kteří se na území ČR dopustili závažného protiprávního úmyslného jednání, jež bylo kvalifikováno jako trestný čin, a to minimálně do doby, než na ně bude možné hledět dle právní úpravy ČR jako na bezúhonné.

C) Závěr a náklady řízení

12. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 31. října 2023

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu

